

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 25. De Annuntiatione Beatissimæ Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Martius.

ditor fit, & Apostata, moriturque desperatus. Si columnæ Firmamenti fuerint everſæ, an nos, qui fragiles sumus arundines, trepidandi, nosque abijciendi causam non habemus?

Statue, continuò te conservare in spiritu demissionis, & timoris coram Deo; cùm hoc sit unicum medium, securum te reddendi.

Humiliatio tua in medio tui. *Mich. 6. v. 16.*

Cogitas magnam fabricam construere Celsitudinis, de Fundamento prius cogita humilitatis. *Aug. serm. 10. de v. D*

DIES XXV.

De Annuntiatione B. M. Æ. Virginis.

I.

Mysterium Annuntiationis Mysterium est excellentiarum Mariæ, earundemque origo; cùm in hoc Mysterio Mater Dei renuntietur. Deus quantumvis Omnipotens sit, puram Creaturam ad sublimiorem dignitatem evehere non potest. Potest, inquit sanctorum Patrum aliquis, facere Mundum excellentiorem eo, quem
Crea-

Creavit, sed excellentiorem Matrem, *Martius,*
quàm Matrem Dei, facere non potest.

S. Ildephonsus eò usque ascendit, ut etiam
in Cœlo, atque ipsa sanctissima Trinitate
Idæas quærat, quæ hanc excellentiam
comprehendere nos doceant. Is censer,
quòd, quemadmodum æterna Verbi divi-
ni generatio prototypon est generationis
temporalis Christi, sic paternitas, ut ita
loquar Patris æterni prototypon sit Ma-
ternitatis Mariæ; quid sublimus? & verò
inveniuntur hic similitudines, & differen-
tiæ ejus gloriæ ex æquo faventes. Pater
Æternus solus in sinu suo filium suum è
propria substantia in æternitate generat.
Itaque Verbum Patrem habet sine matre,
Et Maria sola eundem filium in gremio suo
è sua propria substantia in tempore concipit;
sicque Verbum in generatione tempo-
rali Matrem habet sine patre: Pater Æ-
ternus solus eum ita generat, ut nemo hu-
jus gloriæ habeat partem; sed & Maria
sola eum in modum filium suum concipit,
ut sponsum habeat spiritum sanctum, qui
operam suam ad hujus filij conceptionem
contulit, quin tamen ejus pater fieret.

II. Pater Æternus in sanctissima trini-
tate seipsum contemplando filium suum
generat, quia per fœcundam hujus Con-

Martius.

templationis virtutem, qua seipsum intuetur, Verbum suum gignit, participem nempe substantiæ suæ imaginem, à prototypo suo substantialiter (ut Theologi loquuntur) non distinctam. Et Maria per considerationem sui ipsius, à propria humilitate sibi imperatam eundem concepit

Bern.

filium. *Ex humilitate concepit*, eumque juxta similitudinem suam concepit; hoc tamen discrimine, quòd Pater Æternus perfectiones suas infinitas intuendo generet filium suum, & propterea generet infinitè perfectum, sicut ipse est, sibi que in omnibus æqualem. E contrario, quia Maria hunc ipsum filium in tempore concepit, vil-

Luc. 1. v. 48.

litatem & nihilum suum intuendo: *quia respexit humilitatem ancillæ suæ*, idcirco Deum concepit humilem, Deum omnibus suis excellentijs exutum, Deum denique ita penitus comparatum, quemadmodum comparatum erat cor humile Mariæ, cum dixit: *Ecce ancilla Domini*, nimum honorem dignitate ancillæ Domini se reputans, cum ejus Mater renuntiaretur.

III. Pater Æternus in sanctissima trinitate omnia per Verbum suum procreat. Atque hinc nomen Creatoris sortitur. sic Maria in incarnatione omnia reparat per idem Verbum, quod concepit; quod ei

Omnia per ipsum facta sunt. Jo. 1.

pro-

propterea dignitatem Reparatricis Mundi *Marti us,*
perditi tribuit. Atque ita, quemadmo-
dum Creatio Mundi fuit effectus virtutis
unius Verbi, unius *fiat* ore DEI prolati,
sic reparatio Mundi effectus est unius Verbi,
unius *fiat* ab ore Mariæ prodeuntis. Sed Pa-
ter Æternus per actum necessarium sui in-
tellectûs generat Verbum, per quod om-
nia Creat. Et Maria hoc Verbum concipi-
pit, per quod ob liberum suæ voluntatis
consensum omnia reparat, eaque re fit
Mater Dei, fit & hominum Mater, eorûm-
que, ut ita dicam, Corredemprix, & salutis
ipsorum causa. Quanta hæc Mariæ glo-
ria est! potestne pura Creatura majorem
obtinere? hanc totam humilitati suæ de-
bet; nec aliam ob causam Creaturarum
omnium est sublimissima, quàm, quia fuit
humillima. estne hæc via, quâ ad gloriam
tendis?

*Ora B: V: quæ, cùm fit Mater Dei, etiam
Mater hominum efficitur, ut sit Mater tua & te
amore prosequatur materno. Conare hunc me-
reri per eam, quæ filium decet, erga illam, con-
fidentiam.*

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ.
fecit mihi magna qui Potens est. *LUC. 2.
v. 40. & 49.*

Ut

Martius.

Ut sicut sine ipso factum est nihil, ita
sine ipsa nihil reffectum sit. *Dam.*

DIES XXVI.

De Mysterio Incarnationis.

I.

Mysterium Incarnationis, inquit 'Apo-
olus, magnum, incomprehensibile,
& ineffabile Mysterium est; à Concilio
divino, à tota retro æternitate constitutum,
& in tempore executioni datum, Divino
decreto sancitum, sanctis Angelis revela-
rum, hominibus annuntiatum, à Iudæis
negatum, ab ethnicis creditum. Myste-
rium, quod Patri cœlesti principium est
infinಿತæ gloriæ, filio infinitæ depressionis,
dignum Spiritus sancti opus. Mysterium,
quod est omnium aliorum Mysteriorum
Fundamentum, præcipuus fidei nostræ
scopus, spei nostræ fulcrum, charitatis no-
stræ illicium, vitæ nostræ Exemplum,
omnium gratiarum, & benedictionum
nobis origo, causa nostræ salutis, & olim
felicитatis nostræ objectum. An non igitur
hoc nunc esse debet potissima medita-
tionis nostræ materia, & vitæ nostræ re-
gula?

II. Pete